

lave en hel masse regler komme til at hæve de pågældende landes produktionsomkostninger, så de ikke længere kan konkurrere med os, fordi vi jo typisk har produkter, der er af en højere kvalitet.

Det fjerde punkt, der for os at se spiller en rolle for ulandenes velstand, er bistandshjælpen, og så først meget langt nede på vores prioriteringsliste kommer det, der er temaet i dag, det, SF har valgt at lade forespørgslen handle om, nemlig at lave internationale regler om miljø-, social- og arbejdsmarkedsforhold. Vi ser i den tendens, der måske nok især findes hos SF her i landet, en risiko for en ny miljøimperialisme. Altså, de rige går med SF i spidsen hen og bliver vor tids imperialister.

Den udvikling kan ske, hvis vi ikke passer på, og derfor var jeg i og for sig glad for udenrigsministerens tale, for jeg mener, den balancerede godt imellem hensynet til de fattige landes udviklingsmulighed og velstandsmulighed i forhold til ønsket om også at forbedre deres sociale vilkår og miljøvilkår.

Det kan godt være en god idé i sig selv at lave internationale regler om forureningsbekæmpelse, men for os at se sker indsatsen fortrinsvis af hensyn til os selv. Altså, vi skal ikke gå rundt og foregøgle hinanden, at vi laver disse regler for at hjælpe ulandene. Vi gør det først og fremmest for at hjælpe os selv.

Der er en stor bekymring i de fattigste lande for, at internationale regler vil blive benyttet til protektionisme over for de varer, de forsøger at sælge til os. Den bekymring i ulandene tager Venstre faktisk alvorligt. Vi vil være på vagt over for at påføre ulandene så pæne regler, fordi det ofte også er dyre regler, som vi i de velstående lande har råd til at gennemføre.

Vi må ikke i vores sofistikerede debat glemme, at der faktisk i ulandene daglig føres en kamp for overhovedet at få mad på bordet.

Der er en klar konflikt mellem frihandel og miljøhensyn, der meget let kan føre til protektionisme.

Når Venstre alligevel ønsker internationale regler først og fremmest på miljøområdet, er det af miljømæssige grunde. Luft- og havforurening kender ingen grænser. Tag f.eks. CO₂-afgiften. CO₂-afgiften i Danmark har ingen effekt miljømæssigt. Det er en ren skat på nogle virksomheder i Danmark. Hvis vi derimod kunne få en CO₂-afgift på EU-plan, ville det have nogen effekt, og endnu bedre naturligvis hvis vi fik andre af verdens lande med – som USA og Japan. Så kunne det få en effekt på miljøet.

Det er blot et af flere eksempler på, at hvis vi vil gøre noget for alvor ved miljøproblemerne, så gælder det altså om at få reglerne ud internationalt, så det får en positiv effekt på miljøet.

Vi vil ikke smadre det indre marked ved hjælp af miljøkrav. Det lyder så let og så pænt, når udenrigsministeren her siger, at regeringen tillægger miljøhensyn større vægt i det indre marked. Men hvordan gøres det i praksis, må jeg spørge udenrigsministeren.

Vi har jo allerede miljøgarantien i EU. Er det den, regeringen vil ændre, og i givet fald hvordan vil man ændre den?

Det, der for os at se er centralt, er, at de regler, vi indfører, er videnskabeligt baserede objektive regler, så vi undgår protektionisme; for hvis reglerne bliver for politiske, bliver det også lettere at lave protektionisme ved hjælp af disse regler.

På de to områder, der diskuteres i dag, miljø- og socialområdet, tror vi, det er lettest at lave objektive regler på miljøområdet, og det er nok også derfor, det netop er dér, man nu har lavet en stående komité, som er tilknyttet Verdenshandelsorganisationen, WTO.

Det kan for os at se være udmærket også at lave en tilsvarende komité eller arbejdsgruppe, som ser på sammenhængen mellem handel og sociale forhold.

Det, der er det afgørende, er, at vi ikke undergraver arbejdet med frihandel i WTO, men at disse diskussioner foregår parallelt med handelsdiskussionerne i WTO.

Det har jo taget over syv år at forhandle GATT på plads. Vi har fået et bedre system, reducerede toldsatser, bedre system til bilægelse af konflikter, men det er vanskeligt at komme igennem med sådanne forslag internationalt.

Vi er nervøse for, at hvis man begyndte at putte social-, arbejdsmarkeds- og miljødiskussionen ind i det arbejde, ville man undergrave hele WTO til skade også for de fattigste lande i verden.

Jeg tror også, at der i denne debat lidt er en tendens til dobbeltmoral. Altså, på den ene side står vi her i Danmark og siger i samlet kor: Vi bestemmer selv, når det drejer sig om arbejdsmarked og sociale spørgsmål. Og når vi så skal til at være fine og sofistikerede på verdensplan, vil vi pludselig til at bestemme over ulandene, når det drejer sig om de pågældende emner.

Det er lidt dobbeltmoral. Vi skal fare med lempe på dette område.